

Τὰ τοιαῦτα εἶναι ἄπειρα, ἀναφέρω δὲ τελευταῖον ἓν, ὅπερ ἔσται πάντοτε τῆς ὥρας.

Ἐν ἡ ἐποχῇ Ναπολεῶν ὁ μέγας ἔτρεφε μεγάλας ἐλπίδας ὡς πρὸς τὴν σύναψιν σχεδίου συμμαχίας μετὰ τῆς Ρωσίας, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «*Moniteur de l' Empire*» ἄρθρον περιέχον τὸ ἐπόμενον χωρίον, ὅπερ μικροῦ δεῖν νὰ περιπλέξῃ τὰ δύο κράτη. *Les deux souverains* Ναπολεῶν καὶ Ἀλεξάνδρος Α' dont l' un ne peut être qu' invincible ». Ὁ συντάκτης εἶχε γράψῃ: l' union, ἀλλὰ τὰ τρία τελευταῖα στοιχεῖα (ion) εἶχον ἐκφύγει κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν. Ὁ ρῶσσοσ μονάρχης ἠγανάκτησε σφόδρα ἀναγνοὺς τὴν οὕτω παραμορφωθεῖσαν φράσιν, αἱ δὲ κατόπιν γενόμεναι ἐπανορθώσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξελείψωσιν, ὡς λέγεται, ἐκ τοῦ πνεύματός του τὴν ἰδέαν ὅτι ἤθελον δῆθεν νὰ σκώψωσιν αὐτόν.

A. Z. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΛΙ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Αἱ πτωχαὶ ἰδέαι περιβεβλημέναι πομπώδεις φράσεις μοῦ κάμνουν τὴν ἐκτύπωσιν παιδίων ἐνδεδυμένων φορέματα μεγάλων.

Ἡ ζωὴ εἶνε στιγμιαία ἀπέναντι τῆς αἰωνιότητος. Ἄλλ' ἡ στιγμή αὐτὴ ἔξαρκεῖ πρὸς ἐπιχείρησιν αἰωνίων πράξεων.

Ἡ συνείδησις εἶνε ὡς τὰ γάντια τῆς Σουηδίας: φοροῦνται λερωμένα.